

ESO Cicle Superior EP 19-23 novembre	DEPARTAMENT DE PASTORAL	 Sant Gabriel Barcelona
	REFLEXIÓ SETMANA 11 CURS 07/08	

(Dilluns)

Les persones madurem no pas pel simple fet de viure esdeveniments, sinó perquè hem tingut la capacitat de reflexionar sobre allò que hem viscut i n'hem sabut treure conseqüències. També ens enriqueix la relació amb els altres, però només si som capaços d'assimilar les vivències i convertir-les en substància pròpia. Això vol dir que necessitem espais de silenci interior, reflexió profunda amb nosaltres mateixos. Tots sabem que és difícil disposar d'aquests espais de concentració perquè la vida "moderna" ens aboca a l'extraversió, el soroll constant, etc. A l'escola, sovint pels passadissos hi ha una cridòria que és molestíssima i innecessària. Tot això impedeix la concentració, ens acostuma a una vida "cap a fora" de nosaltres mateixos. Així no sabrem retrobar-nos ni reflexionar. Tampoc deixem arribar la veu de Déu, que parla fluixet i, per sentir-lo, hem d'abstreure'ns de tant soroll extern.

PREGÀRIA:

**Crist, Amor de tot amor,
Tu eres sempre en mi,
i jo t'ignorava.
Eres en el meu cor, i jo t'oblidava,
i et buscava en altres llocs.
Tu sempre m'esperaves,
arriba el dia que puc dir: Tu,
el ressuscitat, ets la meva vida.
Sóc de Crist, i Crist és en mi.**

(Dimarts)

Hi ha persones que caminen per la vida amb "ulleres negres", tan sols saben veure el costat negatiu de les coses. És com aquell que en arribar la primavera, en comptes de gaudir del sol i del bon temps, et diu: "Sí, ja veuràs els mosquits". Aquests són "profetes de calamitats", sempre pateixen per hipòtesis i fan patir els altres amb els seus desesperançadors comentaris. Per què no es treuen les ulleres negres que els priven de la llum, i no els deixa descobrir la presència de Déu en les seves vides? És clar que la vida és dura, sí. Però no estem sols. A vegades, podem trobar-nos amb moltes portes tancades (problemes amb els estudis, els amics, els pares, etc). La porta del Senyor sempre resta oberta per a tots nosaltres. Truca!!!!

PREGÀRIA:

**Nada te turbe
nada te espante
todo se pasa,
Dios no se muda,
la paciencia todo lo alcanza;
quien a Dios tiene
nada le falta:
sólo Dios basta.**

(Dimecres)

Molts eslògans publicitaris ens prometen la felicitat. L'experiència ens diu que, quan tenim problemes, ni el consumisme, ni les diversions, ni tot el que ofereixen els aparadors de les botigues plens de llums molt atractives ens fan superar allò que ens passa. Allò que val la pena a la vida no es compra amb diners, no us sembla? El que necessitem no és l'alegria superficial, que ve de fora, sinó aquella que ve de dins, la satisfacció profunda que t'aporta serenor. Quan estimes i et sents estimat, vius amb la pau al cor. Aquesta és la veritable alegria i felicitat. Aquesta és la que ens ofereix Jesús: som alegres perquè som fills de Déu i confiem en Ell. Sabem que les dificultats no tindran mai la darrera paraula en la nostra vida.

PREGÀRIA:

Senyor, et dono gràcies avui perquè les teves accions són la meva felicitat.

(Dijous)

Des de petits, estem acostumats a reclamar allò que necessitem, encara que només sigui plorant. Però no estem habituats a escoltar. No obstant això, tots sabem que saber escoltar és un ingredient necessari per a la convivència. Sovint, les persones que ens envolten tenen necessitat de trobar algú que les escolti, encara que només sigui per poder treure de dins allò que els fa mal, o per poder assaborir més plenament les seves alegries o l'amistat. Escoltar és una forma molt delicada d'estimar, de donar a entendre a l'altre que t'importa molt, que t'interessa allò que ha d'explicar-te.

PREGÀRIA:

**Crec en tu, Senyor, però ajuda'm a creure amb seguretat.
Espero en tu, però ajuda'm a no tenir desconfiança.
T'estimo, Senyor, ajuda'm a demostrar-t'ho.
Que la teva Saviesa em dirigeixi, Senyor, i el teu poder em defensi.**

(Divendres)

També necessitem escoltar per una altra raó: la paraula té una influència enorme en nosaltres. Som el que som gràcies a les paraules que se'ns han dit al llarg de la nostra vida. Des de les paraules que de petits ens deia la nostra mare i el nostre pare, fins a les xerrades amb els professors al llarg de la nostra vida acadèmica o les converses íntimes mantingudes amb les persones que ens han estimat. No oblidem que és la Paraula de Jesús la que té la força transformadora més gran. Segons l'Evangelí, aquesta Paraula té la capacitat de retornar a la calma la mar embravida, fer caminar un paralític, fer que un cec vegi, i fins i tot que un mort ressusciti.

PREGÀRIA:

Senyor, fes que la Paraula de Jesús arribi al nucli profund de la nostra personalitat i esdevingui de veritat per a nosaltres força, llum i vida.

